

احیای برج داوود

محمد وحیدی

در گزارشی که در مورد دانشگاه عبری اورشلیم گفتیم، صحبت از دوره‌ها و طرح‌های مختلفی شد که بین دانشگاه و نهادها و ارگان‌های رژیم در حال انجام است. همان‌طور که در آن گزارش هم گفتیم، اهداف و ساختار طرح‌ها و برنامه‌های این دانشگاه بیشتر در حوزه‌های بین‌رشته‌ای بوده و به همین خاطر برنامه یا طرح «تالپوت» نیز از این قاعده‌مستثنی نیست. نام تالپوت، جدای از آن که نام محله‌ای قدیمی در جنوب شرقی اورشلیم و همچنین یک منطقه تجاری صنعتی در حوالی آن است، در اصل از عهد عتیق، سفر انشاد گرفته شده: «گردن شما مانند برج داوود است که برای رصد و زیر نظر گرفتن دشمن بالا و بالاتر خواهد رفت...» که همچنین شعار طرح امنیتی «تالپوت» نیز است. تالپوت کلمه عبری معادل «برجک یا برج رصد» و «سلاح» است که اساساً از همین آیه در تورات (و البته بخش دیگر تورات از پنج طومار غزل‌ها، باب ۴ آیه ۴ که: «همان‌طور که داوود مقام (قدرت، جایگاه، زاویه دید) والای خود را بالا برد، پسران تو نیز برای تالپوت‌ها (برای رصد کردن، برای سلاح بودن) ساخته شدند») گرفته شده تا شعار طرح امنیتی دانشگاه عبری و ارتش و بیانگر نقشی باشد که دانش‌آموختگان این طرح در آینده ایفا خواهند کرد؛ مشابه نقش و وظیفه‌ای که «برج داوود» در عهد قدیم در رصد دشمنان و مقابله با آن‌ها ایفا می‌کرد.

تدوین برنامه

متبرکان برنامه تالپوت، فیزیک دانانی به نام‌های فلیکس دوتان و شانول یاتزیو از دانشگاه عبری اورشلیم بودند. این دو نفر پس از جنگ یوم کیپور، در نوامبر ۱۹۷۴، سندی را با عنوان «پیشنهاد تأسیس مؤسسه‌ای برای توسعه سلاح‌های جدید» تهیه کردند که به سندا ابتکاری برنامه تالپوت معروف است. پیشنهاد اولیه آنها این بود که به سربازان وظیفه با استعداد، ظرف دو سال مدرک دانشگاهی در رشته فیزیک و ریاضیات داده شود و سپس به سرعت آن‌ها را به طور مستقیم در معرض نیازهای ارتش قرار دهند. چند ماه پس از نگارش و توزیع این سند، در ژوئیه ۱۹۷۵، جلسه بحث ویژه‌ای در مورد این موضوع به ریاست یکی از دانشمندان اسرائیل، بیووال نیمان، تشکیل شد. نمایندگان از وزارت دفاع، ارتش، دانشگاهیان اسرائیل، صنایع دفاعی، سیستم آموزشی و طرف‌داران برنامه اولیه در این جلسه شرکت کردند. در سال‌های پس از آن، این برنامه دستخوش تغییرات اساسی متعددی شد که بخشی از ایده برنامه از ایجاد مؤسسه‌ای برای توسعه سلاح‌های نوآورانه به یک برنامه آموزشی برای جوانان تغییر یافت که آن‌ها را قادر می‌سازد تا از طریق یک چهارچوب نظامی که امکان یادگیری عمیق موضوعات مختلف فناوری و توسعه مهارت‌های رهبری و نفوذ در خدمت دائمی را فراهم می‌کند، سهم قابل توجه و بلندمدتی در امنیت اسرائیل داشته باشند. این پیشنهاد توسط اهارون بیت-حلاخمی، رئیس وقت تحقیق و توسعه، به رافائل ایتان، رئیس ستاد، ارائه شد و او در مارس ۱۹۷۹ دستور اجرای آن را صادر کرد. تصمیم گرفته شد که این برنامه تحت نظارت نیروی هوایی برگزار شود و در چهارچوب «مؤسسه مطالعات مداوم» که بعدها به دانشکده فرماندهی و رهبری

و نیروی هوایی تغییر نام داد، برگزار شود. همچنین تصمیم گرفته شد دانشگاه عبری حامی و پذیرنده این برنامه باشد، ضمن اینکه موافقت کرد که در مورد ماهیت مطالعات هم ورود کرده و برنامه آموزشی سربازان را مطابق اصول علمی، اما به صورت فشرده تدوین کند. دانشگاه البته موافقت نکرد که مطالب تدریس شده را به مدت کوتاهی کاهش دهد، زیرا به گفته آن، انتقال چنین مطالب بزرگ و پیچیده‌ای امکان‌پذیر نبود. در حال حاضر، این برنامه توسط اداره توسعه تسلیحات و زیرساخت‌های فناوری (MAFA) رهبری می‌شود و در پایگاه نیروی هوایی در اورشلیم در حال اجرا است.

آموزش و مطالعات

آموزش در برنامه تالپوت تقریباً ۴۰ ماه طول می‌کشد. این دوره، دروس دانشگاهی را در کنار محتوای نظامی و آموزش ترکیب می‌کند. دوره‌های تحصیلی کم‌وبیش با ترم‌های معمول دانشگاه هم‌پوشانی دارند. در طول دوره آموزشی، دانشجویان دوره کارشناسی معمول را به پایان می‌رسانند. هر دانشجوی باید حداقل یکی از مدارک فیزیک، ریاضیات یا علوم کامپیوتری را به طور کامل مطالعه کند. دانشجویان دانشکده افسری علاوه بر تحصیلات دانشگاهی، آموزش‌های نظامی و فناوری مختلفی از جمله سایبری، اطلاعاتی، تحقیق در عملیات و... را نیز می‌گذرانند. یک فارغ‌التحصیل تالپوت موظف است یک رهبر امنیتی-فناورانه باشد. این مدل بر اساس سه محور آموزشی است:

محور اول: محور رهبری است که شامل توسعه رهبری و مهارت‌های رهبری علاوه بر مهارت‌های کار تیمی برای دستیابی به اهداف مورد نظر است. دانشجویان این محور را از طریق تجربیات در رهبری پروژه‌ها و ابتکارات و از طریق سخنرانی‌ها و کارگاه‌های آموزشی ارائه شده توسط استادان خارجی تجربه می‌کنند.

محور دوم: محور ارتش است که مبتنی بر ارزش‌های ارتش اسرائیل و نیروی هوایی و ارزش‌های اخلاقی تحقیقات علمی است. در طول آموزش، دانشجویان تشویق می‌شوند تا یک هویت ارزشی ایجاد کنند که مجموعه ویژگی‌هایی را که در تصمیم‌گیری به آن‌ها متکی هستند، تعریف کند.

محور سوم: محور حرفه‌ای است که از سه مؤلفه تشکیل شده: ۱. پایگاه دانش گسترده، ۲. توانایی تجزیه و تحلیل و اجرای راه‌حل‌ها و ۳. دیدگاه سیستمی. از طریق این سه محور، آموزش شخصی توسعه می‌یابد که بر تعالی در سطوح مختلف، نه فقط تحصیلی، تأکید دارد.

قبل از آن، دانشجویان برای آموزش رزمی به پایگاه آموزشی تیپ چترپازان (محل آموزش تفنگ‌داری ۴) رفته و با پایان آموزش‌های نظامی و پس از شروع تحصیل، دانشجویان در مدرسه فرماندهی و رهبری نیروی هوایی واقع در پردیس گیوات رام دانشگاه عبری مستقر می‌شوند.

برج داوود

پروژه‌های انجام شده توسط کارآموزان شامل پیشرفت‌های تکنولوژیکی است که پروژه اصلی آن پروژه «برج داوود» است که در سال دوم

نشان «طرح تالپوت» که پس از پایان دوره کنار درجه افسری‌شان اضافه می‌شود

آموزش انجام می‌شود. برج داوود یک پروژه فناوری اجتماعی است که توسط برنامه تالپوت رهبری می‌شود. هدف آن ارائه تجربه به دانشجویان تالپوت در پروژه‌های دنیای واقعی است که بر اساس نیازهای سازمان‌های غیرانتفاعی و وزارتخانه‌های دولتی، وزارت دفاع و نهاد‌های نظامی طراحی شده‌اند. پروژه برج داوود در سال ۲۰۲۰ و بر اساس ایده‌ها و پیشنهادهای فارغ‌التحصیلان این برنامه تأسیس شد. در طول پروژه، دانشجویان به صورت دوتفره یا سه نفره کار می‌کنند. آن‌ها نیاز خود را از یکی از نهاد‌های ذکر شده قبلی دریافت می‌کنند و سپس به آن‌ها اختیار داده می‌شود تا به طور مستقل به حل مشکل بپردازند تا راه‌حلی پیدا و محصولی ایجاد کنند. پس از چند ماه کار مستقل، آن‌ها اعضای تیم را برای کار روی پروژه برای خود استخدام می‌کنند. پس از حدود ۸ ماه کار فشرده، محصول نهایی را به نهادی که مشکل را مطرح کرده و در طی فرایند آن‌ها در ارتباط بوده، ارائه می‌دهند و پروژه را با آن‌ها اجرایی می‌کنند تا مشکل حل شود.

از جمله حوزه‌هایی که در پروژه برج داوود برای دانشجویان طرح مسئله می‌کند: **- سال اول؛ رشته نیروهای زمینی:** که به عنوان مثال شامل رشته مهندسی رزمی، توپخانه، زرهی و... می‌شود که در آن دانشجویان علاوه بر رانندگی و شلیک با مثلاً تانک مرکاوا باید در حوزه لجستیک، تأمین قطعات، پدافند و راهداری حملات و دفاع با تجهیزات زرهی و... نیز به حل اشکالات یا تغییر و تحول آن نیز بپردازند و بعد به لشکر اول پیاده نظام و چالش‌های آن می‌رسند.

- سال دوم؛ مجموعه‌ای از شاخه‌ها و فناوری‌ها: از جمله، به عنوان مثال، مجموعه نیروی هوایی، مجموعه نیروی دریایی، مجموعه اطلاعات نظامی و بازدید از واحدهای سیستم صنایع دفاعی که مطابق سال اول برگزار می‌شود.

- سال سوم؛ راهبری و هدایت: در اینجا دانشجویان افسری بخشی از کارکنان برنامه هستند و نقش‌های مختلفی را در برنامه ایفا می‌کنند، از جمله فرماندهی دانشجویان سال اول و دوم. در پایان سال، مراسم فارغ‌التحصیلی برگزار می‌شود که در آن فارغ‌التحصیلان درجه ستوانی و نشان تالپوت را دریافت می‌کنند.

پایان دوره

پس از اتمام دوره آموزشی، کارآموزان درجه ستوانی و مدرکی از دانشگاه دریافت می‌کنند و به عنوان افسر در موقعیت‌های کلیدی بین عملیات و فناوری در سیستم دفاعی، به عنوان مثال در واحدهای تحقیق و توسعه در ارتش اسرائیل و در صنایع دفاعی، مسائل سایبری، توسعه مهندسی، تحقیق، مدیریت پروژه و سایر مباحث، ادغام می‌شوند. پس از اتمام آموزش، فارغ‌التحصیلان می‌توانند به واحدهای رزمی (از زرهی گرفته تا هوانوردی) بپیوندند و سپس تجربه‌ای را که کسب کرده‌اند، در کارهای تحقیق و توسعه در ارتش به کار گیرند. انتخاب محل استقرار به صورت جداگانه و بر اساس توانایی‌ها، ترجیحات و الزامات سازمان دفاعی فارغ‌التحصیل انجام می‌شود. پس از اتمام آموزش (که همان‌طور که گفته شد، به اندازه خدمت سربازی کامل طول می‌کشد)، کارآموزان متعهد به شش سال خدمت دائمی اضافی می‌شوند. در ابتدا، مدت قرارداد دائمی پنج سال بود، اما در دهه ۱۹۹۰ به شش سال افزایش یافت.

سرباز-دانشجویان
سال اولی «پروژه برج داوود»